

Соціальні категорії дітей

01. Діти-сироти

Діти - сироти - це діти батьки яких померли або загинули, якщо дитину виховувала одинока матір, яка померла або загинула

02. Діти - напівсироти

Це діти, один з батьків яких помер або загинув

03. Соціальні сироти (позбавлені батьківського піклування)

це діти, які мають біологічних батьків, але вони не займаються вихованням дитини і не турбуються про неї. тобто, ті, що залишилися без батьків: батьки, позбавлені батьківських прав; обмежені в батьківських правах; визнані безвісно відсутніми; недієздатний; відбувають покарання у виправних колоніях; звинувачуються у здійсненні злочинів і знаходяться під вартою: ухиляються від виховання - дітей; відмовляються забрати дітей із лікарських, соціальних закладів, куди дитина поміщена тимчасово також підкинуті діти, діти, батьки яких невідомі, діти, від яких відмовились батьки, безпритульні діти, які були покинуті батьками, самі залишили, сім'ю або дитячі заклади, де вони виховувались, і не мають певного місця проживання.

04. Діти з неповної сім'ї

Визначення неповна сім'я означає виховання дитини одним з батьків. Трапляється це внаслідок різних причин: дитина народжена поза шлюбом, роздільне проживання батьків, розлучення.

05. Діти зовнішніх трудових мігрантів

Діти – батьки яких виїхали на роботу в інші країни (обое, якщо повна сім'я, неповна або дитина-напівсирота - один)

06. Діти з сім'ї, що перебуває у складних життєвих обставинах

це сім'я, яка втратила свої виховні можливості через виникнення таких умов, що порушують нормальну життєдіяльність одного або кількох членів сім'ї, наслідки яких вони не можуть подолати самостійно. До таких сімей відносяться:

- сім'ї, у яких виникли проблеми через матеріальні труднощі, а саме внаслідок безробіття, відсутності житла, необхідності лікування членів родини. Особливо гостро ця проблема постає для багатодітних сімей, одиноких матерів (батьків) у сім'ях випускників інтернатних закладів, малозабезпечених родин;
- сім'ї, у яких виникли складнощі через юридичні проблеми, а саме: через необізнаність щодо своїх прав та обов'язків, брак коштів на відновлення документів (прописки, свідоцтва про народження, оформлення аліментів) тощо;
- сім'ї, в яких виникли психологічні проблеми. Наприклад, при повторному шлюбі матері чи батька, насильства з боку одного з членів родини, бездоглядності дитини;

07. Діти, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС.

Документ, який підтверджує статус дитини - чорнобильця - посвідчення

(завірена ксерокопія котрого повинна бути в навчальному закладі).

08. Діти - інваліди.

Дитина – інвалід — дитина зі стійким розладом функцій організму спричиненими захворюванням, травмою або вродженими вадами розумового чи фізичного розвитку, що зумовлюють обмеження її нормальної життєдіяльності та необхідність додаткової соціальної допомоги і захисту.

09. Діти журналістів, військовослужбовців, які загинули під час виконання завдань в умовах правового режиму воєнного часу та під час здійснення антитерористичної операції

10. Діти військовослужбовців, які виконують завдання в умовах воєнного стану і під час здійснення антитерористичної операції

11. Діти учасників бойових дій, учасників АТО.

12. Діти вимушених внутрішніх переселенців

Діти, які вимушено покинули свою домівку через воєнні дії або проведення антитерористичної операції.

13. Діти з багатодітних родин.

Сім'я, яка складається з батьків (або одного з батьків) і трьох та більше дітей

14. Діти, які схильні до девіантної поведінки .

Девіантна поведінка - це система вчинків особи або групи, які суперечать прийнятним у суспільстві правовим і моральним нормам.

Основними формами девіантної поведінки вважають: адиктивну поведінку (вживання наркотичних речовин, алкоголю, інші залежності), делінквентність (протиправна поведінка), надмірну агресивність. Особлива форма девіантної поведінки - суїцидальна поведінка, яку слід розглядати як акт відчаю через втрату можливості керувати своїм життям, прагнення привернути увагу до своїх страждань.

Ознаки девіантної поведінки порушення взаємин з однолітками: конфліктні стосунки і педагогами, порушення норм і правил, встановлених в навчальному закладі, неуспішність в навчанні, надмірно виражені акцентуації характеру високий рівень особистісної тривожності: відсутність професійного інтересу, недостатність навичок саморегуляції: не зайнятість корисними видами діяльності, відсутність позитивних хобі, несприятлива сімейна ситуація (конфлікт в сім'ї, низький матеріальний рівень або навпаки, занадто «легке» ставлення до грошей, сімейний спосіб життя), несформованість зовнішньої культури поведінки (неохайність, грубість, ворожість, схильність до брехливості), нездатність критично оцінювати свої вчинки та вчинки оточуючих (друзів, однокласників) у співвідношенні з нормами моралі та права.